

Nr 171.

Av herr **Bengtson m. fl.**, om ökat statsanslag till musikhistoriska museet.

Med betydande bidrag från staten och enskilda publicerades under åren 1922—1940 det stora samlingsverket »Svenska Låtar» i 24 band, innehållande 7 900 melodier. Materialet till detta synnerligen värdefulla verk hade sammanbragts av den kände forskaren på området häradshövdingen Nils Andersson under medverkan av nuvarande amanuensen vid musikhistoriska museet Olof Andersson. Efter häradshövding Anderssons död år 1921 uppdrog folkmusikkommissionen, vilken tillkommit på initiativ av bland andra häradshövding Andersson, åt hans medarbetare Olof Andersson att fullfölja arbetet. Utan tvivel var Olof Andersson den ende i landet, åt vilken denna uppgift med fullt förtroende kunde överlämnas. Efter betydande kompletteringar av materialet har han sedan ensam utfört det omfattande och krävande arbetet med redigeringen av detta verk.

Vid Olof Anderssons anställande såsom amanuens vid musikhistoriska museet deponerades i museet folkmusikkommissionens hela material av låtar, vilket tillsammans med museets egna samlingar av låtar omfattar omkring 20 000 melodier. Vid sidan av de löpande göromålen har Olof Andersson ordnat detta utomordentligt stora och svåröverskådliga material och därav åstadkommit ett med skilda kartotek försett centralarkiv, som under hans ledning står till förfogande för organisationer, spelmän och forskare och från vilket råd och biträde lämnas i allt som rör folkmusikaliska frågor. Slutligen har Olof Andersson utarbetat manuskript till ett registerband för »Svenska Låtar», vilket ligger färdigt för publicering.

I samband med registerarbetet har han påbörjat uppläggandet av ett variantkartotek. För detta ändamål måste en genomgång företagas av hela det befintliga materialet av svensk folkmusik, tryckt och otryckt. Tillgången till ett sådant kartotek kommer för all framtid att bli av oskattbart värde för forskningen på folkmusikens område. Härom har professorn i musikforskning vid Uppsala universitet Carl-Allan Moberg i ett avgivet intyg yttrat, att arbetet »kommer att utgöra en ovärderlig grundval för praktiskt taget varje som helst studium av svensk folkmusik, från vilken ände man än lägger upp det. Först härigenom få de stora samlingarna verkligt värde och bli hanterligare för forskare, som eljest själva i varje särskilt fall tvingas till tidsödande sökande efter varianter.»

Amanuensen Olof Andersson anställdes vid museet år 1939 mot ett årligt arvode av 2 000 kronor. Detta arvode höjdes fr.o. m. budgetåret 1945/46 till 2 500 kronor och fr.o. m. 1948/49 till 4 000 kronor. Rörligt tillägg å ar-

vodet har utgått fr. o.m. kalenderåret 1950. För innevarande budgetår uppbär han ett till 6 100 kronor fastställt arvode, å vilket intet tillägg utgår. Hans arvoden ha under alla år helt bestritts av statsmedel, och museet har icke haft möjlighet att av andra medel lämna något tillskott till dessa knappa löneförmåner. Särskilt med hänsyn till det betydelsefulla arbete på folkmusikens område, som amanuensen Andersson med enastående sakkunskap och stor skicklighet utfört i sin tjänst, måste de löneförmåner han uppburit betecknas såsom orimligt blygsamma. Det framstår såsom en klar orättvisa att han, även efter de höjningar av arvodet, som skett under senare år, uppbär en ersättning för sitt högt kvalificerade arbete, som är lägre än den ersättning de vid museet anställda arkivarbetarna erhålla för sina mera rutinmässiga göromål.

Museets styrelse har i sina anslagsäskanden för budgetåret 1954/55 hemställt om höjning av statsanslaget med 2 900 kronor. Anderssons arvode skulle, om detta beviljades, komma att uppgå till 9 000 kronor. Som redan nämnts utgår intet tillägg å arvodet.

Den sålunda ifrågasatta höjningen av amanuensarvodet synes oss starkt motiverad med hänsyn till betydelsen av det arbete Andersson utfört och alltjämt utför. Man torde vid bedömandet av denna fråga icke heller kunna bortse från att hans löneförmåner under de 15 år, han verkat i museets tjänst, varit oskäligt låga.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen — vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag till anslag under åttonde huvudtiteln: Bidrag till musikhistoriska museet för budgetåret 1954/55 — måtte anvisa ett från 51 500 kronor till 54 400 kronor förhöjt belopp.

Stockholm den 27 januari 1954.

Torsten Bengtson.

Osc. Werner.

Gerard De Geer.